

15. novembra 2020

Socha Panny Mocnej

Na jar v r. 1876 prosila sestra Katarína dovolenie navštíviť otca Boré, generálneho predstaveného vo veci svojho svedomia. Sestra Dufé nedovolila: „Nemôžeme robiť výnimky!“ Napokon jej dovolenie dala, ale Katarína sa vrátila s očami plnými slz. Neprijal ju. Dovtedy ju nikto plakať nevidel. Cítila blížiacu sa smrť. Ťažila ju bolesť, že ešte nesplnili želanie Panny Márie, aby bola zhotovená socha so zemeguľou. Sestre Dufés povedala: „*Už nebudem dlho žiť. Myslím, že prišiel čas hovoriť. Viete o čom?*“ Dojatá sestra Dufés povedala: „*Milá sestra Katarína, viem, že vy ste dostali Zázračnú medailu. Z diskretnosti som o tom nikdy s vami nehovorila.*“

Tak dobre, sestra predstavená, zajtra cez rozjímanie sa poradím s Pannou Máriou. Ak to dovoľí povedať Vám, o desiatej po Vás pošlem. O desiatej sestra Dufés hneď pribehla. Prekvapilo ju, že počula tak málo rozprávajúcu Katarínu vyjadrovať sa presne a ľahko. Hovorila o prvých zjaveniach srdca sv. Vincenta, Pána Ježiša v Eucharistii, Panny Márie z 18. na 19. júla... Sestra Dufés si viackrát chcela kláknúť a prosiť o odpustenie za to, že ju tak málo poznala. Katarína jej to nedovolila...

Potom začala hovoriť, prečo veľmi trpí. Panna Mária si želala, aby na mieste zjavenia bol zhotovený oltár, na ktorom má byť socha tak, ako ju videla. Panna Mária stála na zemeguli, nohami šliapala po hlave hada. V rukách držala zlatú guľu, na ktorej bol malý kríž. Otec Aladel ju nikdy nevypočul. Sestra Dufés bola v rozpakoch: „Čo je to za novinku? Na nijakom obraze tak nebola vyobrazená. Ako to dať do súladu so Zázračnou medailou? Katarína skutočne preháňa! „*Povedia, že ste sa zbláznili!*“ To nebude prvý raz. Otec Aladel ma nazval dotieravou osou.

Sestra Dufés pochopila: to je gesto Kráľovnej vesmíru. Panna Mária chráni a obetuje Bohu zemeguľu. A predsa bola v rozpakoch: „*Čo sa stalo s guľou, keď Panna Mária spustila ruky?*“ Nedokázala zladiť tie 2 výjavy. „*Potom som videla len lúče, ktoré žiarili z jej rúk.*“

Čo bude s medailou, keď toto zverejníme? „*Zázračná medaila musí zostať taká, aká je!*“ zvolala Katarína. Otec Aladel vám nevyhovel. Mal na to dôvody? „*To je mučeníctvo môjho života,*“ zdôverila sa Katarína. Nedokázala sa zmieriť s tým, že nesplnia žiadosť Panny Márie. „*Poznáte niekoho, kto by to mohol potvrdiť?*“ - spýtala sa Dufés. „*Áno, sestru Grand. V tom čase pracovala v sekretariáte. Teraz je sestrou služobnicou v Riom. Pracovala s otcom Aladelom.*“ Sestra Dufés bola rozrušená. Hneď po obede o tom hovorila so sestrou Tanguy.

Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.